Broj: S1 3 U 036291 20 U
Sarajevo, 12.04.2022. godine

Sud Bosne i Hercegovine u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Čosić Efraima i Željke Krmek, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „HERTA DM" d.o.o. Široki Brijeg, Privalj bb 88226 Kočerin, kojeg zastupa punomoćnik Tatjana Ćurlik, advokat iz Banja Luke, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-2411-10/19 od 11.06.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 12.04.2022. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se rješenje broj: JN2-01-07-1-2411-10/19 od 11.06.2020. godine i predmet vraća tuženom na ponovno rješavanje.

Obavezuje se tuženi, da tužitelju naknaditi troškove upravnog spora u iznosu od 802,00 KM u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude, dok se zahtjev za naknadu troškova postupka iznad dosuđenog iznosa, kao neosnovan, odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, Ureda za razmatranje žalbi BiH broj: JN2-01-07-1-2411-10/19 od 11.06.2020. godine i to stavom 1. dispozitiva, odbijen je, kao neosnovan, zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka koji se odnose na troškove paušala od 25%, dok je stavom 2. dispozitiva konstatovano da je ugovorni organ, Ministarstvo odbrane BiH, izvršio uplatu troškova žalbenog postupka koji se odnose na sastav žalbe u iznosu od 515,50 KM, te stoga nema obavezu ponovo vršiti uplatu po istom osnovu.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora. U obrazloženju tužbe navodi, da tuženi nije postupio po uputama datim u presudi ovog suda broj: S1 3 U 034270 20 U, a kojom je uvažio tužbu iz razloga što je tuženi propustio da troškove zastupanja dodijeli u visini koju propisuje Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad advokata, odnosno da na dodijeljene troškove doda i paušalnu naknadu u iznosu od 25%. Navodi, da je u navedenoj presudi jasno i nedvosmisleno obrazložena obaveza dodjele i paušalnog iznosa, a što je tuženi u potpunosti

ignorisao. Nadalje, citira Tarifni broj 12. Tarife te ukazuje da je u izradi žalbe prikupljao informacije u vezi predmetne javne nabavke, vršio pregled TD i ostale dokumentacije, te lično pribavljao potrebnu dokumentaciju kako bi mogao sačiniti kvalitetnu i osnovanu žalbu. Ističe, da je obaveza tuženog da na advokatske troškove koji obuhvataju zastupanje žalitelja uvećano za sastav pravnog lijeka, obavezno doda 25% paušalne nagrade, a sve prema Tarifi. Konačno, tužitelj predlaže da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH je predložio da se tužba, kao neosnovana, odbije.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizilazi, da je presudom Suda Bosne i Hercegovine, broj: S1 3 U 034270 20 U od 07.05.2020. godine utvrđeno, da je tuženi pravilno primjenio Tarifni broj 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Republike Srpske („Službeni glasnik RS", broj: 68/05), ali da je tužitelj žalbom potraživao i troškove paušala u visini od 25%, koji nisu izmireni, niti je odluka tuženog sadržavala razloge zbog čega je navedni trošak odbijen. Odlučujući u ponovnom postupku, tuženi je osporenim rješenjem odbio zahtjev tužitelja za naknadu troškova paušala u visini od 25%. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja jer je zaključio da je ugovorni organ nadoknadio tužitelju iznos od 525,50 KM na ime sastava žalbe, te je odbio navedeni zahtjev u cilju izbjegavanja više od jedne isplate naknade po istom osnovu, te da u podnesenoj žalbi nije dato obrazloženje o istim.

Zakonitost osporenog rješenja dovedena je u sumnju prigovorima iz tužbe.

Osnovano tužitelj ukazuje, da je tuženi pogrešno odlučio kada je odbio zahtjev za naknadu potraživane troškove paušalne nagrade od 25%. Naime, troškovnikom punomoćnika tužitelja u prilogu žalbe isti je potraživao paušalnu nagradu od 25% shodno tarifnom broju 12. AT. Istim tarifnim brojem propisano je da advokatu pripada paušalna nagrada u iznosu od 25% od iznosa nagrade određene ovom Tarifom za radnju u postupku za koju su sporedne radnje obavljene za sve sporedne radnje obavljene u svim postupcima (prikupljanje informacija, preglede spisa, predaja podnesaka sudu i pošti i sl. radnje), za koje radnje mu pripada posebna nagrada prema ovoj Tarifi. Stoga, obrazloženje tuženog da isti troškovi ne pripadaju tužitelju, nije osnovano. Iz tih razloga, ovaj sud je uvažio tužbu i poništio osporeni akt tuženog, te predmet vratio na ponovno odlučivanje.

Prema nalaženju ovog suda, osporeno rješenje doneseno je na osnovu pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.

Presudom Suda BiH broj: S1 3 U 034270 20 U od 07.05.2020. godine, poništeno je rješenje tuženog broj: JN2-01-07-1-2411-7/19 od 15.10.2019. godine u tačkama 3. i 4. dispozitiva rješenja i predmet je vraćen na ponovni postupak. U obrazloženju

Суд Босне и Херцеговине, Сарајево, ул. Краљице Јелене бр. 88
Телефон: ++ 387 33 707 100, Фах: ++ 387 33 707 321

predmetne presude sadržane su jasne primjedbe i upute ovog suda da je tužitelj žalbom potraživao troškove paušala u visini od 25% a koji nisu određeni, niti rješenje tuženog sadrži razloge zbog čega je takav zahtjev odbijen.

I u ponovljenom postupku, po presudi Suda BiH, broj: S1 3 U 034270 20 U od 07.05.2020. godine, poslije poništenja konačnog upravnog akta, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH je u svemu postupio protivno pravnim shvatanjima i primjedbama ovog suda sadržanim u navedenoj presudi.

Imajući u vidu navedeno, ovo sudsko vijeće je zaključilo, da se pobijano rješenje temelji na nepravilno i nepotpuno utvrdjenom činjeničnom stanju, odnosno što su odlučne činjenice u bitnim tačkama nepotpuno utvrdjene, što je iz utvrdjenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja i što se u upravnom postupku nije vodilo računa o pravilima postupka koja su bila od uticaja na rješavanje konkretne pravne stvari, iz kojih razloga je tužbu trebalo uvažiti a pobijano rješenje poništiti i predmet vratitu tuženom na ponovno rješavanje u skladu sa zakonom. U ponovljenom postupku, tuženi je dužan postupiti onako kako je u ovoj presudi odredjeno i donijeti novi konačni upravni akt.

Ovaj sud ukazuje, da je odredbom člana 62. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine propisano, da kad Sud poništi konačni upravni akt protiv koga je bio pokrenut upravni spor, predmet se vraća u stanje u kome se nalazio prije nego što je poništeni akt donesen. Ako prema prirodi stvari koja je bila predmet spora treba umjesto poništenog konačnog upravnog akta donijeti novi upravni akt, nadležna institucija dužna je da ga donese bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude. Nadležna institucija je pri tome vezana pravnim shvatanjem Suda i primjedbama u pogledu postupka. Ovo vijeće ukazuje i na odredbu člana 64. stav 3. Zakona o upravnim sporovima BiH kojom je propisano da odgovorno lice u nadležnoj instituciji koje ne postupi u skladu sa odredbama člana 62., 63. i 64. ovog zakona, čini težu povredu službene dužnosti.

Odlučujući o zahtjevu tužitelja za naknadu troškova postupka ovaj sud je našao, da tužitelju pripada pravo na naknadu troškova ovog spora, a koji se sastoje od naknade za sastav tužbe uz troškove PDV-a. Na koncu, tužitelju pripada pravo na naknadu troškova koje je imao u ovom upravnom sporu, jer je njegova tužba uvažena i osporeno rješenje poništeno, što znači da je tužitelj uspio u ovom sporu, pa je tužena dužna tužitelju da naknadi troškove upravnog spora. Naknada za taksu na tužbu u iznosu od 100,00 KM, određena je u skladu sa članom 6. u vezi sa članom 22. Tarifa broj 3. tačka 1. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 39/03). Odluku o troškovima postupka Sud je donio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, uvažavajući zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 702,00 KM, plus naknada sudske takse na tužbu u iznosu od 100,00 KM, a što je dokumentovano od strane tužitelja dostavom uplatnice za taksu, tako da ukupni troškovi ovog spora iznose 802,00 KM, u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Republike Srpske („Službeni glasnik RS", broj: 68/05). Dosuđeni troškovi se odnose na sastav tužbe u iznosu od 600,00 KM, naknade na ime PDV-a od 17%, u iznosu od 102,00 KM i naknade iznosa od 100,00 KM na ime sudske takse na tužbu. Zahtjev za nadnadu 25% paušala u iznosu od 150,00 KM i u ovoj tužbi, ovaj sud nije prihvatio jer je isti

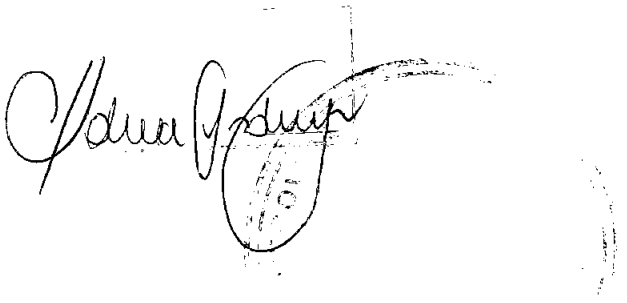
Суд Босне и Херцеговине, Сарајево, ул. Краљице Јелене бр. 88
Телефон: ++ 387 33 707 100, Фах: ++ 387 33 707 321

već obuhvaćen ranijom presudom ovog suda u istom predmetu, broj S1 U 034270 20 U od 07.05.2020. godine, a i zbog toga što u ovom slučaju nisu ostvareni uslovi za priznavanje istih.

Slijedom navedenog, sud primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi s članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), donio odluku kao u dispozitivu ove presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

Суд Босне и Херцеговине, Сарајево, ул. Краљице Јелене бр. 88
Телефон: ++ 387 33 707 100, Фах: ++ 387 33 707 321